

се отличава съ разнообразие и изобилие, а човѣшкиятъ — съ еднообразие и оскѫдностъ. Дойде ли човѣкъ до еднообразие и оскѫдностъ, той трѣбва да направи стжпка напредъ и да мина въ Божествения животъ. Материализъмътъ е областъ на човѣшкия свѣтъ. Идеализъмътъ пъкъ е областъ на Божествения свѣтъ. Материализъмътъ си служи съ нѣколко стереотипни фрази, съ които разрешава всички въпроси. Като каже „сила и материя“ — нищо повече не го интересува. Каже ли, че освенъ живота на земята нищо друго не сѫществува, той мисли, че си е отговорилъ на всички въпроси. Каже ли, че животътъ е произлѣзълъ отъ клетката, той мисли, че е разрешилъ проблемата на живота. — Не, това е еднообразие на мисъльта, което задоволява онѣзи хора, които не обичатъ да мислятъ. Тѣзи хора сѫ подобни на мързеливите, които често слушате да казватъ: Да имамъ една кука близо до себе си, че каквото ми потрѣбва, да го закача, да не става нужда постоянно да се движа.—Какво по-добро може да желае човѣкъ за себе си отъ това, да се движи отъ едно място на друго, самъ да си услужва?

Задача за цѣла седмица: размишление върху разнообразието и изобилието въ природата. Разнообразието и изобилието внасятъ красота, сила, свѣтли мисли, потикъ къмъ нови идеи въ човѣка. Като размишлявате върху зададената тема, вие ще се на-